

VÝSLEDKY 32. ROČNÍKU PŘEHLÍDKY AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ DIVADELNÍ KOJETÍN 2026

**Doporučení na Divadelní Piknik Most 2026 – Anděl strážný
(Divadelní studio Viktorka Holešov)**

**Doporučení na Divadelní Piknik Most 2026 – Čertovská košařina
(Morkovští ochotníci)**

**Cena Divadelního Koječáka – Kroužek divadelních ochotníků ve
Hvozdné za inscenaci Osm žen**

Čestné uznání

- Marii Němečkové za roli Gene v představení Tchyně na zabití Hanácké scény Kojetín
- Veronice Vyskotové za roli Jindry Sedlákové v představení Tchyně na zabití Hanácké scény Kojetín
- Michaele Němčákové za roli Karly Králové v představení Tchyně na zabití Hanácké scény Kojetín
- Stanislavu Nemravovi za výtvarné nápady v představení Matka Ubu DS Čapek Uherské Hradiště
- DS ASpol Brno za scénu inscenace Muzeum DS ASpol SVČ Lužánky Brno
- DS ASpol Brno za souhru v představení Muzeum DS ASpol SVČ Lužánky Brno
- Janě Kozičkové za roli Ambry v představení Tři na lavičce Divadla Václav Václavov
- Evě Gnidové za roli Matky v představení Čertovská košařina Morkovských ochotníků
- Morkovským ochotníkům za inscenaci Čertovská košařina
- Osmi ženám za jednotu hereckého stylu v představení Osm žen Kroužku divadelních ochotníků ve Hvozdné
- Kroužku divadelních ochotníků ve Hvozdné za výpravu inscenace Osm žen
- Markétě Holcmanové za režii inscenace Osm žen Kroužku divadelních ochotníků ve Hvozdné
- Kateřině Nakládalové a Romanu Švehlíkovi za autentickou jevištní existenci v představení Půldruhé hodiny zpoždění Divadla Brod Uherský Brod
- Janě Pluhařové za režii inscenace Jen tak Malé scény ZUŠ Zlín
- Malé scéně ZUŠ Zlín za inscenaci Jen tak

Cena

- Divadelnímu studiu Viktorka Holešov za inscenaci Anděl Strážný
 - Radimu Kachlířovi za roli Machoně v představení Anděl Strážný DS Viktorka Holešov
 - Romanu Uwe Juráňovi za roli Vaváka v představení Anděl Strážný DS Viktorka Holešov
 - Petře Rychecké za dramaturgii inscenace Muzeum DS ASpol SVČ Lužánky Brno
 - Ctiradu Bartoňovi za roli Luigiho v představení Tři na lavičce Divadla Václav Václavov
 - Josefu Königovi za roli Silvestra v představení Tři na lavičce Divadla Václav Václavov
 - Marii Tesař za text a za dramaturgicko-režijní koncept inscenace Čertovská košařina Morkovských ochotníků
-

Odborná porota Divadelního Kojetína 2026:

Robert Kotál Kunesch, Vladimír Fekar, Pavel Hurych (Petra Richter Kohutová)

Doporučení do programu Divadelního Pikniku Most 2026

Divadelní studio Viktorka Holešov – Anděl Strážný

Režie Ladislav Vrchovský

(Poznámka k názvu představení: Viktorka má v názvu **Strážný**, ale v oficialitách o hře je uvedeno **strážný**.)

Anděl Strážný, jediná rozhlasová hra Václava Havla, je považována za jakousi „předvaňkovku“, postava Vaváka je pravděpodobně první verzí divadelního alter ega autora. Hra o podivné návštěvě vznikla v roce 1968, a téhož roku ji pro Československý rozhlas vynikajícím způsobem načetli Jiří Sovák a Jaromír Hanzlík.

Režisér Ladislav Vrchovský s účinkujícími Radimem Kachlířem (v roli Machoně aka Návštěvníka) a Romanem Juráněm (v roli Vaváka aka Hostitele) pojali původní materiál jako příležitost k ohledávání možností jednání slovem kontra jednání scénického typu, možností, jak se prolíná rozhlasová hra s jednáním v prostoru. Hledali způsoby, jak objevovat a pojmenovávat součásti Havlova záhadného, absurdního světa, jak je zřetězit, zobrazit a napínavě traktovat divákovi. Byli si vědomi silné metaforičnosti textu, cykličnosti, která je pro Havlovo zobrazování světa typická (v inscenaci ji tvůrci zachovávají a zároveň jsou schopni ji chytrým způsobem narušit). Funguje úvodní příchod Machoně a

postupné okupování prostoru i Vaváka, navazující fáze „my to ale s vámi myslíme dobře“ i brutální závěr. Sofistikované je dávkování tajemství, např. přes předepsaný přístroj, který je dlouho ukryt v krabici.

Zdůvodnění doporučení

Dramaturgická volba a textové úpravy

Vynikající herecké výkony

Machoň je ambivalentní, má tajemství, nevnímáme jej od začátku jako zlo, spíše jako nepříjemné vyrušení. Vavákova práce s odloženou reakcí. Skvělá souhra.

Režisérův smysl pro detail

Společensky angažované vyznění (zjevně cílený a zároveň nenásilný akcent na aktuálnost textu předestřený na původním obrazu šedesátek).

Zdařilé převedení rozhlasového textu do jevištní podoby, včetně zvládnutí největších úskalí divadelního ztvárnění v podobě „přístroje“ a brutálního závěru.

Jako problematické se porotě jeví následující:

Připsané repliky o Olze jsou proti smyslu díla, v němž je hlavní postavou alter ego.

Úplný závěr není dobře vyřešen po emoční stránce.

Narežírované zpívání Vaváka do scénické hudby a rozjezd inscenace jako pokračování příběhu, který rozepíše Vavák na psacím stroji (à la *Muž z Acapulca*).

Za porotu: Robert Kotál Kunesch (s použitím citací z článku Petry Richter Kohutové, zveřejněném v přehlídkovém zpravodaji)

Divadelní Kojetín 2026

Doporučení do programu Divadelního Pikniku Most 2026

Morkovští ochotníci – Čertovská košařina

Režie Marie Tesař

Tvůrčí tým, spřízněný s autorkou a režisérkou v jedné osobě zavádí diváky znovu (Na DP 2024 uvedená *Marie, dcera Kajetánova* o životě a době dcery Josefa Kajetána Tyla, která je pohřbena na hřbitově v Morkovicích) do Morkovic. Pro neznalé nejen samotným názvem inscenace naznačuje, že v Morkovicích je Košíkářské muzeum, ale to

představuje jen velmi okrajovou linku inscenace. Text je navíc divákům předkládán v místním nářečí. *Morkovské statické fósek* je (nejen díky dialektu) malebnou součástí inscenace, a pravděpodobně se stane nezapomenutelným.

Anotace hry je vcelku trefná: Hororová komedie odhalující trajektorii vpádu vzácné komety doprostřed jedné morkovské rodiny s tajemstvím ve sklepě, pod dohledem samotného Tiziana. Předvedený tvar nám však předvádí mnohem více.

Tvůrčí tým nám neobyčejně zábavnou formou předkládá směs žánrů, kde pod rouškou humoru, stylizace a haldy divadelních nápadů vyvěrají velmi závažná témata. A vyvěrá jich mnoho.

Inscenace je cíleně postmoderním tvarem, což je pochopitelně velkou devízou předkládaného tvaru, ale zároveň (a také vcelku pochopitelně) i jejím největším úskalím. Marie Tesař se snaží sdělit velice závažná poselství, což je v celé té roztříštěnosti velmi obtížné na vnímání diváka.

Mnohem obtížnější, než kdyby se jednalo o sdělení pocitů či nálad.

Tvůrci velice umně kombinují prvky z různých stylů a popkultury, předkládají nám směs ironie a nadsázky, míchají vysoké umění s nízkým. ALE!!! Množství rozbíhajících se interpretací je z podstaty věci pro diváky problematické. Je patrná snaha rozdělit předváděný svět na tři okruhy, navzájem oddělené znaky a jinými divadelními prvky, ale inscenátoři neulehčují divákům čtení sdíleného tím, že zmíněnou snahu o rozlišení záměrně narušují.

Představení je samo o sobě zážitkem. Pro znalé významu obrazu *Apollón a Marsyas* se zážitek mnohonásobí. Ale nejednotnost, nečitelnost či nejednoznačnost významu pohybu herců na jevišti, mizanscén, svícení, již zmíněných znaků a dalších divadelních prostředků se jeví velmi problematičticky.

Ani „poučený divák“ nemá díky nečistotě výrazových prostředků šanci některé věci pochopit. Je však potřeba vzít v potaz, že tyto *nečistoty* jsou legitimním aspektem posmoderny jako takové. Snaha o výpověď inscenačního týmu proto zůstane zřejmě mnohým divákům záhadou. A to je vzhledem k neoddiskutovatelné kvalitě viděného velká škoda.

Zdůvodnění doporučení

Propojení divadelního ztvárnění s obrazem *Apollon a Marsyas* od Tiziana.

Dramaturgický vklad do divadelního prostoru.

Ve všech směrech nekonvenční a neokoukané divadelní postupy.

Vizuální stránka inscenace.

Neotřelý a v mnoha směrech zdařilý pokus o divadelní postmodernu.

Sugestivní generačně--názorová výpověď.

Lokální problematika.

Jako problematické se porotě jeví následující:

Nejednotnost, nečitelnost či nejednoznačnost významu pohybu herců na jevišti, mizanscén, svícení, znaků a dalších divadelních prostředků.

Cílené porušování vlastních znakových struktur.

Pro diváka, který nemá pojem o Tizianově obraze, se pokus o sdílení výpovědi či poselství stává velmi nečitelným.

Za porotu: Robert Kotál Kunesch